

ŠV. JUOZAPO METAI

ŠVČ. MERGELĖS MARIJOS ROŽINIS

Meilės giesmė: sutuoktinio sutuoktinei, tėvo vaikui
Šventasis Juozapas meldžiasi rožinį

ĮŽANGA. „TIKIU Į VIENĄ DIEVĄ, visagalį Tėvą“, „Tėve mūsų“, „Sveika, Marija“ (tris kartus), „Garbė Dievui“ .

I dalis. DŽIAUGSMO SLĖPINIAI (pirmadienį ir šeštadienį)

Pirmasis slėpinys. APREIŠKIMAS (*Angelas apreiškia Marijai Dievo Sūnaus įsikūnijimą*)

Marija, Nazareto tyloje pasirodė angelas ir paskelbė tave malonės pilna. Tu ištarei „taip“ tikėjimo vienvėje, beribėje savo dievoieškos erdvėje. O kai aš sužinojau, tu jau buvai nėščia. Marija, kaip aš kamavausi. Ar norėjau, kad man būtų paaiškinta? Žinoma. Bet ženklas man buvo tavo žvilgsnio vaiskumas, tavo manierų tyrumas: švelnioji Marija, nusprendžiau tikėti tavimi. Ne aš pradėjau tavo vaiką, bet aš jį priimu, suteiksiu jam vardą, saugosiu jį ir auginsiu. Kaip ir tu, po tavęs, aš noriu ištarti savo „taip“.

Po kiekvieno slėpinio kalbėti: „Tėve mūsų“, „Sveika, Marija“ (10 kartų), „Garbė Dievui“

Antrasis slėpinys. APLANKYMAS (Marija lanko šv. Elzbieta)

O mergaite, tu skubi pas savo pagyvenusią pusseserę Elžbietą, kurią jau tylomis buvo aplankęs Dievas. Bet aplankymas įrašytas ir tavo prigimtyje. Tu pasirodai tarsi aušra, atnešdama džiaugsmą: „Iš kur man ta garbė, kad mano Viešpaties motina aplanko mane?!“ Marija, tu aplankai mus kasdienybėje: ką virtuvėje, ką staliaus dirbtuvėje. Mus aplankydamu tu ateini ne tik pati, tu slaptoje atneši pasaulio Išganyką. O Marija, vėl ir vėl trokštu tavo apsilankymo.

Trečiasis slėpinys. GIMIMAS (Gimsta pasaulio Atpirkėjas)

Kūdiki, mažyti ir trapus, tavo buvimas nušviečia tvartelį, kurį suradau priglausti tave ir tavo motiną tau gimstant. Jėzau, – aš suteiksiu tau tokį vardą – tavyje, tavo knerkime slypi pažadas. O aš skęstu didelėse tavo akyse, žvelgiančiose į mamą. Mane užplūsta džiaugsmas žvelgiant į jus abu; jis gniaužia man kvapą, nes kiekviename vaike išsakomas pažadas, kiekviename vaike pasaulis atjaunėja, kiekviename vaike žemę aplanko nekaltumas. O mano Dieve, tu tai ištari kiekviename vaike, bet šiame vaike gyvena visa tavo šlovė.

Ketvirtasis slėpinys. PAAUKOJIMAS (Išganytojas aukojamas šventykloje)

Jėzau, mano pirmagimi, atėjo metas keliauti į Šventyklą. Metas padėkoti už tavo gimimą. Išdidžiai atnešu tave drauge su tavo motina, kad įvestume tave į mūsų tautą ir kad šis priklausymas būtų galutinai pažymėtas tavo kūne. Mes susitinkame su kunigais, o per juos su Dievu. Tai išskirtinė diena; kunigas, paėmęs tave į rankas, nespęs pagal išorę, bet taip melsis už tave: „mano akys išvydo Tavo išgelbėjimą, kurį tu prirengi visų tautų akivaizdoje: šviesą pagonims apšviesti“.

Penktasis slėpinys. ATRADIMAS ŠVENTYKLOJE (Viešpats Jėzus randamas šventykloje)

Marija, iš pradžių raminau tave, paskui, bėgant valandoms, pradėjau nerimauti drauge su tavimi: kur gi jis dingio? Mes jo ieškojome visas tris dienas. Visur klausinėjome. Teliko viena vieta, ten jis ir buvo, ramus, pasitikintis savimi, tarp mokytojų. „Vaikeli, kam mums taip padarei?“ Jėzus nepabėgo, jis paprasčiausiai liko pas save, kai mes grįžome namo. Jo atsakymas mus sutrikdo, ilgai jį apmąstysime, o jis augs išmintimi, metais ir malone.

II dalis. ŠVIESOS SLĖPINIAI (ketvirtadienį)

Pirmasis slėpinys. KRIKŠTAS JORDANE

Mano vaike, atėjo svarbių pasirinkimų valanda – gyvenimo krypties, amato. Dar kartą mudu su tavo motina susitaikome su tavyje glūdinčiu slėpiniu. Tu eini pas savo pusbrolių Krikštytoją. Ir ten atsiveria dangus bei nuaidi balsas: „Tu mano mylimasis Sūnus.“ Mums su tavo motina tu esi visas mūsų džiaugsmas, ir drauge su tavo pusbroliu meldžiuosi tokia malda: „Jam skirta augti, o man – mažėti, šiam mano džiaugsmui dabar jau nieko netrūksta.“

Antrasis slėpinys. APSIREIŠKIMAS KANOS VESTUVĖSE

Marija, mylimoji sutuoktine, drąsi moterie, kurios rankos visada ištiestos, šiandien tu dalyvauji vestuvėse. Tavo motinos – ir jau karalienės – širdis budi: „Jie nebeturi vyno.“ Man nuostabą kelia tavo dėmesingas žvilgsnis ir tavo santūrumas. Tu nepaliepi nieko, arba tik labai mažai, ir viską patiki savo sūnui: „Darykite, ką tik jus jums lieps.“ Žinau, kad tie, kurie kviečiasi tave į savo vestuves, kurie pasitiki tavimi, niekada nepritrūks džiaugsmo vyno.

Trečiasis slėpinys. DIEVO KARALYSTĖS SKELBIMAS RAGINANT ATSIVERSTI

Mano sūnau, tu keliauji. Savo žodžiais ir veiksmais padedi mums įžengti į Karalystę, kuri niekada nebus iš šio pasaulio. Ne visada suprantu, ką sakai ar darai. Vis dėlto suprantu, kad šis pasaulis – su savo laukais ir vynuogynais – yra palyginimas, tarsi tos Karalystės, apie kurią pasakoji, sakramentas. Drauge su tavo motina esu laimingas ir didžiuojuosi, kad tave pažįsta kaip dailidę ar dailidės sūnų, kad tu netgi kalbi apie šiaudą ir apie rąstą, kad nuolankų žmogiškumą pasitelki giliam apreiškimui.

Ketvirtasis slėpinys. ATSIMAINYMAS

Mano vaike, tavo žmogiški bruožai labai gražūs. Esi savo motinos atvaizdas. Ir štai ant kalno tavyje išryškėja kiti bruožai: kita šlovė, kita šviesa, kitoks panašumas. Tai tu, bet tai daugiau tavyje. Tavyje žėri Dievo šlovė, dieviška prigimtis, kurios joks vyras ar moteris negalėtų tau suteikti. Man gera regėti tavo šlovę, šią akimirką matyti tik tave. Tavo šlovė nenustelbia nieko, ką tau perdaviau, bet visiškai tai peržengia.

Penktasis slėpinys. EUCHARISTIJOS ĮSTEIGIMAS

Štai tavo Kūnas, štai tavo Kraujas. Mačiau tave gulintį ėdžiose „Duonos namuose“, o dabar tuščiomis rankomis artinuosi, kad priimčiau tave šiame slėpinyje, priimčiau atiduodamą tavo gyvenimą. Ką apie tave žinojau, kūdikėli, paguldytas ant šieno? Dar nieko. Ką suprantu apie tave Eucharistijoje? Labai mažai. Žinau tik vieną dalyką: leidau tau iškeliauti, ir tu sugrįžti pas mane kitokiu būdu. Man viskas gražinama, kai tu sugrįžti pas mane.

III dalis. KANČIOS SLĖPINIAI (antradienį ir penktadienį)

Pirmasis slėpinys. MALDA ALYVŲ SODE (Viešpats Jėzus meldžiasi Alyvų daržely)

Mano sūnau, naktis, tu esi vienas, visiškai vienas tame sode. Bažnyčia miega savo apaštaluose, išduoda Judo asmenyje. Žinoma, ji taip pat budi Marijoje, tavo motinoje, ir manyje. Vis dėlto, pasitikdamas tavęs laukiančią audrą, tu esi vienas. To, ką tau teks pereiti, niekas už tave pereiti negali. Labiau nei bet kada, mano sūnau, šis metas skirtas savyje atrasti tai, kas išlaikys tave ištikimą sau: tu atėjai liudyti tiesos. Tiesa tave saugos.

Antrasis slėpinys. NUPLAKIMAS (Viešpats Jėzus nuplakamas)

Įsibėgėja tavo kančia. Niekas nebestabdo šiurkščios prievartos, o tu, tu neišsisukinėji. Tu kenti, mano Sūnau, kiekviena savo kūno pora, po kiekvienu ant tavęs besileidžiančiu smūgiu, bet tu ištarei „taip“ ir tas „taip“ tave palaiko. Tavo motina virpa ir užsimerkia, nes tai nepakeliama; bet aš norėčiau būti tavo vietoje. Prisimenu, kai buvai vaikas, taip pat rizikavau, gelbėdamas tavo gyvybę; tardavau „taip“ nedvejodamas, nesvarbu, kokios laukdavo pasekmės. Šiandien tavo eilė, pirmyn, mano vaike.

Trečiasis slėpinys. VAINIKAVIMAS ERŠKĖČIAIS (Viešpats Jėzus vainikuojamas erškėčiais)

Koks tu kantrus, mano sūnau. Kareiviai iš tavęs tyčiojasi priklaupdami. Koks skausmas prilygsta tavajam? Prisimenu Tavo skelbtą karalystę ir tuos, kurie norėjo paskelbti tave karaliumi; ir štai tu tampi karaliumi su šiuo erškėčių vainiku. Bet aš tikiu tavo karaliaus valdžia: ji priklauso tau ne vien per mūsų protėvį Dovydą, bet ji žėri tavo patinusiame, vis dar romiame veide. Tu sakei: „Palaiminti romieji: jie paveldės žemę.“ Tu esi karalius, nes niekas negali tavęs atstatydinti: tu esi karalius-ganytojas ir tarnas.

Ketvirtasis slėpinys. KRYŽIAUS NEŠIMAS (Viešpats Jėzus neša kryžių)

Dabar tu eini į mirties baismės vietą. Tarsi svetimšalis, tarsi pabėgėlis, tylomis eini per šurmuliuojančią minią. Tavo tyloje iš laukų tylos išnyra vyras, Simonas, „tas, kuris klausosi“, kurio pareikalaujama su tavimi nešti kryžių tyloje. Jis nieko tau nesako, tik klausosi tavo tylos. Jis yra kartu, jis yra tėvas kaip ir aš, Aleksandro ir Rufo tėvas. Kai negaliu būti su tavimi, kai Dievas, rodos, tave apleido, ar Simonas nėra nuolankus ženklas, kad Tėvas visada su tavimi?

Penktasis slėpinys. NUKRYŽIAVIMAS (Viešpats Jėzus nukryžiuotas miršta)

Jėzau, Marija, jūs esate drauge šią akimirką, kai artėja pabaiga. Jėzau, tu plačiai pasauliui ištiesęs rankas, Marija, tu stovi po kryžiumi. Kokia tu rami ir ori, mano sutuoktine, nors viskas griūva, viską nusineša audra. Bet tu, Marija, tu tai priimi. O mano brangioji, šis ašaromis laistomas sutikimas tave sutvirtina: tu man esi prieglobstis, uostas. Ne vien tik man, bet visiems žemės vaikams. Tau, moterie, Jėzus kaip vaiką patiki Joną, o jis gauna tave kaip motiną. O Marija, priglausk visus vaikus, kurie su tavimi yra po kryžiumi.

IV dalis. GARBĖS SLĖPINIAI (trečiadienį ir sekmadienį)

Pirmasis slėpinys. PRISIKĖLIMAS (Viešpats Jėzus prisikelia iš numirusių)

Gyvenimas visada, visada nugalė. Manome, kad gyvenimas yra mirties priešybė, ir tai tiesa, bet tu, Jėzau, parodai mums gyvenimą, kokio negalėjome įsivaizduoti ar sugalvoti, gyvenimą, kuris peržengia mirtį, kuris įtraukia mirtį. Marija, argi ir tu neatgimsti po žiauriausių motinai tekusių kentėjimų? Žinau, tu niekada nesiliovei tikėtis, bet dabar tavo akys regi, ir galbūt tavo rankos liečia. Bet koku atveju ir tavyje atgimsta kai kas, ko mirtis negali pasiekti.

Antrasis slėpinys. ŽENGIMAS Į DANGŲ (Viešpats Jėzus žengia į dangų)

Jėzau, dar kartą patiriame, kad mūsų meilė negali tavęs sulaikyti, kad mūsų meilė turi leisti tau išeiti. Tavo Žengimas į Dangų yra kita Prisikėlimo pusė. Tu pakylai, bet esi su mumis iki pasaulio pabaigos, nes ruoši mums vietą šalia tavęs. Padėk mums atpažinti tave duonos laužyme, padėk atpažinti tave bendruomenėje, padėk sutikti tave bendrystėje, kad taip visada būtume su tavimi.

Trečiasis slėpinys. ŠVENTOSIOS DVASIOS ATSIUNTIMAS (Į žemę atsiunčiama Šventoji Dvasia)

Marija, tu niekada nepavargai, niekada nepraradai vilties. Tu budi tarp apaštalų nepastebima, ir mane džiugina vien paprastas tavo artumas. Jūs uoliai meldžiatės, maldaujate Tėvo pažado, Jėzaus dovanos. Jauna Bažnyčia nuolat iš to gimsta, ir tu, Marija, tu esi čia, ragini pasitikėti ir tikėti; nes tu jau patyrei, kad Dvasia yra guodėja, kad Dvasia sustiprina, kad Dvasia viską atnaujina.

Ketvirtasis slėpinys. MARIJOS PAĖMIMAS Į DANGŲ (Švč. Dievo Motina paimama į dangų)

Marija, mano sutuoktine, jaučiuosi toks mažas šią dieną, kai Dievas paima tave į savo garbę; tačiau dėl to nesu menkesnis. Vien tavo grožio regėjimas pakylėja mane, suteikia man sparnus. Kokia tu graži Dievo šviesoje, tam tikru būdu atjaunėjusi. Vis dėlto tavo širdį persmelkęs kalavijas tavo veidui suteikia gelmės. Ar ši neregima stigma dar labiau pabrėžia tavo jaunystę? Tavyje aš regiu moterį, apie kokią Dievas svajotojo kurdamas Ievą. Mano tyriausioji, tavyje triumfuoja mažųjų nuolankumas, drauge su visomis kartomis skelbiu tave palaiminta, nes Visagalis padarė tau didžiųjų dalykų.

Penktasis slėpinys. MARIJOS VAINIKAVIMAS (Švč. Dievo Motina danguje vainikuojama)

Mano brangioji sutuoktine, nuo pat pirmo į tave mesto žvilgsnio supratau, kad gyvensiu tik tau, kad būsiu gausiai apdovanotas galėdamas tau patarnauti. Nuo pat pirmo žvilgsnio tapai mano širdies karaliene. Ir aš buvau gausiai apdovanotas. Dėl tavęs, mano perle, visko atsisakiau, viską atidaviau, o mano širdies karaliene. O šiandien tavo vaikas – mūsų vaikas – vainikuoja tave džiaugsmu. Mano žvilgsnis dabar nutyrintas, atvertas: tu esi karalienė, nes tu užtari, tu esi karalienė, nes tu esi tarnaitė, tu esi karalienė, nes tu atsisėdi vietoje, kurią Dievas tau paruošė dar prieš pasaulio sukūrimą.

Malda į Šventąjį Juozapą

(Spalio mėnesį kalbama po rožinio)

Į TAVE, PALAIMINTASIS JUOZAPAI, kreipiamės vargų spaudžiami. Melsdami Tavo švenčiausią Sužadėtinę pagalbos, su pasitikėjimu prašome, kad ir Tu mus globotum. Dėl tos skaisčios meilės, kuri Tave jungė su nekaltąja Mergele, Dievo Gimdytoja, ir dėl to tėviško džiaugsmo, su kuriuo glaudei prie savęs Kūdikelį Jėzų, maloningai pažvelk į visus, kuriuos Jėzus Kristus yra atpirkęs savo Krauju, ir mūsų reikaluose padėk mums savo galia ir užtarimu. Rūpestingasis Šventosios Šeimos Sarge, saugok Jėzaus Kristaus žmones. Mylimasis Tėve, padėk mums išvengti visokių klaidų ir nupuolimų. Galingasis Gelbėtojai, stiprink mus kovoje su tamsos galybėmis ir, kaip anuomet išgelbėjai Kūdikelį Jėzų iš gresiančio Jo gyvybei pavojaus, taip dabar gink šventąją Dievo Bažnyčią nuo priešų žabangų ir nuo visokių nelaimių, o kiekvieną mūsų nuolat globok, kad, stiprinami tavo pavyzdžio ir pagalbos, galėtume šventai gyventi, Dievo malonėje numirti ir pasiekti amžinąją dangaus laimę. Amen.

Parengė: Br. Ivan Demeure
Tiberiados bendruomenė